JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. ZATURDAG den 21sten MEI 1836. N. 21.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende namens het Collegie der Wees- onbeheerde en desolate Boedel Kamer alhier, als speciale Gemagtigde van Mevrouw Dewed. CORNELIS RAVEN, zal op den 30 dezer ter Weeskamer by publieke opveiling doen verkoopen:

EEN HUIS, gelegen aan de Overzyde dezer haven in de 2de Wyk onder N°. 156.

De Weesmeester,
G. VOS Jz.

Den 13 Mei 1836.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende namens het Collegie der Wees- onbeheerde en desolate Boedel Kamer alhier, aanvaard hebbende den ab-intestato boedel van wylen ANNA CHRISTINA MAMBURG, zal op den 30 dezer ter Weeskamer by publieke opveiling doen verkoopen:

EEN HUIS op Pietermaai, in de 1ste Wyk onder N°. 22.

De Weesmeester,
G. VOS Jz.

Den 13 Mei 1836.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende namens het Collegie der Wees- onbeheerde en desolate Boedel Kamer alhier, aanvaard hebbende den Boedel van wylen MARIA IGNEES SIMON, zal op den 30 dezer ter Weerkamer by publieke opveiling doen verkoopen:

Een HUIS in de Willemstad, in de 3de Wyk onder N°. 189, drie SLAVEN en eenige MEUBELEN.

De Weesmeester,
G. VOS Jz.

Den 20 Mei 1836.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby allen en een iegelyk om geen krediet aan iemand hoe ook genaamd op zyn naam te geven, dan op een door hem zelven onderteekend bewys.

Em. L. FONSECA.

Den 17 Mei 1836.

TE KOOP
TFR DRUKKERY.

Leerboek voor het Katechetische Onderwys—Pestalozzi's boeken voor het eerste onderwys—Hollandsche, Engelsche en Spaansche Cognossementen en Wisselbrieven in blanco—Visite Kaartjes, enz.

Opmerking eener nieuwe eigenschap der planten.

De botanisten hebben opgemerkt dat de planten levensverrigtingen tot zelfonderhoud aan den dag leggen, die gelyk staan met die van de dieren, welke door instinkt worden aangedreven. Zoo zullen de stengels van planten, die in eene donkere kelder groeijen, hunne rigting nemen naar de plaats waar eene opening in die kelder is, door welke het zonnelicht doordringt. Zoo zullen sommige rankplanten, wanneer de bodem begint uittedroogen, hare ranken voortstuwen naar eene plaats waar men water heeft neergezet, en deze ranken zullen merkbaar het water opzoeken; zoo heeft men ook gezien, dat de ranken van eene wyngaard die plaatsen opzoeken, waar men met opzet steunsels had daargesteld; zoo schieten ook de planten hare meeste wortels naar die zyde waar in de aarde de meeste vochtigheid gevonden wordt.

Deze byzonderheden in de botanie zyn bekend; doch er zyn hier landlieden die eene nieuwe byzonderheid haar aangaande menen opgemerkt te hebben, namelyk: dat de planten alhier de meeste en de uitgebreidste wortels naar het oosten hebben, en de minste naar de tegenovergestelde zyde.

Het zoude belangryk zyn, dat de landlieden te Curaçao by het ontwortelen van boomen en planten hieromtrent opmerkzaam waren: want als dit door eene algemeene waarneming bevestigd wierd, dan zoude zulks een gewigtig inzigt zyn in de physiologie der planten, als het vermogen bezittende om de meeste en uitgebreidste wortels te schieten ter plaatse waar deze wortels haar het meest tot steun kunnen verstrekken: want daar by alleenstaande boomen op onzen grond de stam of stengel westwaarts overhelt, en ook de takken die rigting hebben, zoo dienen ook de meeste wortels aan gene zyde des booms te zyn om een tegenwigt uittemaken.

Deze waarneming kan alleen maar te Curaçao en andere vlakke landen in onze luchtstreek gemaakt worden, om dat alhier de wind het gansche jaar door met groote kracht uit eene en dezelfde streek waait, terwyl op andere gedeelten der aarde de wind veranderlyk is en er op het hooge land der vaste kust van Zuid Amerika meestal kalmte heerscht.

Het aanwezen der meeste en langste wortels der planten aan de oostzyde, schynt ook te blyken uit de opmerking dat de oosten wind, hoe hevig hy ook zyn moge, zelden een boom of plant zal omverre werpen, terwyl men daarentegen by een eenigzins hevigen westen wind altyd boomen en kardoesjes of fakkeldistels ziet omgestort.

Aangaande de boomen zou men hierop kunnen aanmerken: dat de gewone oosten wind niet veel vat heeft op den kruin, takken of bladeren, en er overheen glydt; doch dat een tegenovergestelde wind daarentegen den boom aantast waar zy de meeste oppervlakte aanbiedt en derhalve hem ligtelyk kan ontwortelen; met de fakkeldistels echter is zulks het geval niet, bygevolg moeten zy meerder steun tegen den oosten dan tegen den westen wind hebben.

Volgens het moderne gevoelen der natuurgeleerden is het door het *elektro-magnetismus* van de aarde, dat de wortels der planten benedenwaarts en de stengels opwaarts gestuwd worden. Misschien zyn het hier weer die zelfde elektro-magnetische krachten die de wortels aanprikkelen om zich het verste uittebreiden naar die hemelstreek van waar de wind komt.

Om het laatste gedeelte van dit stuk te begrypen, zal de lezer moeten weten dat men in deze tyden ontdekt heeft dat de elektrisiteit en het magnetismus identisch of van gelyke natuur schynen te zyn. Zoo heeft men door middel van een sterk gemagnetiseerd yzer, diezelfde verschynselen te weeg gebragt als met eene elektriscer machine, bvb. schokken gegeven, vonken voortgebragt enz. Ook kan men door middel der elektrisiteit een niet magnetisch yzer zoo sterk magnetisch maken, dat het vele duizende ponden gewigts kan ophouden. En door proeven is het gebleken dat dit *Elektro-Magnetismus* eene groote invloed onder de planten groei uitoefent.

Nog eene byzonderheid betreffende den Admiraal L. BRION.

BRION was niet tegenwoordig toen Curaçao den 1 January 1807 door de Engelschen by verrassing werd genomen, doch kwam een paar dagen na dit voorval vóór de haven. Hoewel de hollandsche vlag nog waaide, zoo kwam het gezigt der fregatten hem verdacht voor; hy waagde het niet om binnen te loopen, doch trachtte kennis te verkrygen van den staat van het eiland. Hierna zeilt hy naar de stad San Domingo en deelde den franschen bevelhebber Ferrand het plan mede om zyn geboortegrond den vyand weer te ontrukken. De omstandigheden waren hier aangaande niet ongunstig: het hollandsche garnizoen was nog niet van het eiland weggevoerd; de Engelschen hielden hetzelve slechts door het scheepsvolk der vier fregatten bezet; en zy verwachtteden geen aanval van eenigen kant hoegenaamd.

Hy eischte zulk eene magt als Ferrand op dat tydstip konde missen om dezelve naar zyn geboortegrond overtevoeren, alvorens er linie troepen van Jamaica waren aangekomen; hy was bekend met de lokaliteit en had het vertrouwen der ingezetenen; de kans van te slagen was bygevolg zeer groot.

Ferrand, die Brion persoonlyk kende en ook met zyne daden te Curaçao bekend was, leende hem in het begin een gunstig oor; en er werd in der haast eene expeditie uitgerust, doch toen dezelve gereed was, begon Ferrand zoo vele zwarigheden in te zien, dat hy er van af zag.

Deze byzonderheid is hier bekend uit eenen brief, dien L. Brion te dier tyde aan zynen broeder heeft geschreven.

A°. 1836. N°. 2.

PUBLICATIE.

Houdende bepaling van dag ter doleantie over de belasting op het Personeel en Mobilair en de Contributie tot instandhouding der Schuttery.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER ad-interim over de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal de rekeningen wegens de belasting op het Personeel en Mobilair en de Contributie tot instandhouding der Schuttery over dit loopend jaar uitgeschreven en bezorgd zyn.

Zoo is het dat wy hebben goedgevonden en verstaan:

1°. Te bepalen zoo als hierby wordt bepaald: dat de genen die zich wegens den aanslag der voormelde belastingen mogten bezwaard vinden, gehouden zullen zyn hunne bezwaren te komen indienen aan de onderscheidene Commissien, dewelke daartoe benoemd zyn en tot dien einde zitting zullen houden op Woensdag den 1sten der aanstaande maand Juny in de Raad kamer op het Gouvernements huis binnen het Fort Amsterdam; zullende de doleanten op de natemeldene verschillende uren ter vergadering toegelaten worden om hunne belangen voor te dragen; als: wegens het Personeel en Mobilair van 10 tot 12 ure en omtrent de Contributie tot instandhouding der Schuttery van 12 tot 2 ure.

2°. De belanghebbenden op nieuw te herinneren dat, overeenkomstig de 2de afdeeling der Gouvernements Publicatie, den 19 Maart 1831 gearresteerd en den 21 daaraanvolgende uitgevaardigd, geene doleantie over de belasting op het Personeel en Mobilair zal aangenomen worden, anders dan wegens erreur in den aanslag.

Gearresteerd op Curaçao den 19 Mei 1836, het 23 Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Ter ordonnantie,

(w. g.) H. KIKKERT,

Koloniale Secretaris ad-int.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 20 daaraanvolgende.

(w. g.) H. HIKKERT.

Koloniale Secretaris ad-int.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 Mei 1836.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 28 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris ad-interim,

H. KIKKERT.

OPROEPING.

AANGEZIEN er eenige rekeningen voor de belastingen op Eigendommen en Bezittingen en op het Personeel en Mobilair, als ook voor de Contributie tot instandhouding der Schuttery, over dit loopend jaar, niet bezorgd kunnen worden, om reden dat die belasting en contributie schuldigen niet uittevinden zyn, worden dezelve, of wie ook voor hen daarin belang stellen, hierby opgeroepen en aangemaand om hunne respective rekeningen ten kantore van den ondergeteekende met den meesten spoed te komen afhalen, onder waarschuwing dat deze oproeping by aanplaking der lyst van de alzoo onbezorgde rekeningen ter gewone plaatse geschied zynde, het voorwenden van geene rekening te hebben ontvangen, by de invordering niet in aanmerking zal genomen worden.

De Koloniale Ontvanger,

C. L. VAN UYTRECHT.

Den 19 Mei 1836.

OPROEPING.

DEGENEN die vóór de Commissie van Doleantie, wegens den aanslag voor het Een percent Patentregt, over het vierde kwartaal 1835, geene bezwaren daartegen hebben ingebragt, als ook de belastingschuldigen wegens Eigendommen en Bezittingen, worden hierby opgeroepen en aangemaand om het verschuldigde vóór of uiterlyk den 25 dezer te komen voldoen, ten einde alle regtsvervolgingen, wegens het niet tydig betalen dier landsmiddelen te vermyden.

De Koloniale Ontvanger,

C. L. VAN UYTRECHT.

Den 19 Mei 1836.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Carlos Tejera	Felipi Santiago Bremier
Fransisca Silba	Fransisca Antonia Pardo
Catha. J. Suares	Maria Berselina Bachy
Elmina Pardo	Poulina Leon
Capne. Allis	
Diego Antonio Cavallero	
Martina Ujaude	

Curaçao den 20 Mei 1836.

De Commis, belast met de opgemelde directie,

C. GORSIRA.

DE ondergeteekende waarschouwt hierby het publiek om geen krediet te geven, noch eenige uitbetaling te doen aan zyne huisvrouw MARIA THOMASSA DACOSTA GOMES, als zullende de door haar te makene schulden, door hem niet betaald, noch de aan haar te doene uitbetaling door hem erkend worden.

J. R. LOURENS.

Den 20 Mei 1836.

BEVALLEN

Op verleden Zaturdag den 14 dezer, van een Zoontje, Mevrouw de Echtgenoote van den Heer J. B. EVERTSZ; en

Op verleden Woensdag den 18 dezer, van een Dochtertje, Mevrouw de Echtgenoote van den Heer C. M. GAERSTE.

OVERLEDEN

Op verleden Maandag den 16 dezer, Mevrouw HENDRINA HOEVERTSZ, Weduwe van den Heer JOHANNES PALM Hz., in den ouderdom van 84 Jaren, 5 maanden en 7 dagen; en

Te Puerto Cabello, op verleden Zaturdag den 15 dezer, Mevrouw HANNAH DE LIMA, Echtgenoote van den Heer JEOSUAH DE SOLA.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

14.	bark Rosita, De Arze.	Porto Rico
	golet Casualidad, Gonsales,	Coro
16.	faluche Maria Gregoria, Ocando,	dito
	golet Ursulita, Mas,	Porto Rico
	—— Kingston, Winn,	Jamaica
	boot Josephina, Durant,	St. Jans kaai
	—— Tres Amigos, Cuartin,	Coro
	golet Susanita, Martinez,	Puerto Cabello
18.	—— Candelaria, Garcia,	dito
19.	faluche Estella, Noguerra,	Tocuyo
20.	golet Maine, Chase,	Nieuw York
	—— Geertruida, Levy,	Bonaire
	—— Deposit, Kenrieck,	Nieuw York

UITGEKLAARD—MEI.

14.	boot St. José, Verde,
	bark Rosita, Torres,
	golet Carlota, La Roche,
16.	—— Transito, Piñerua,
17.	boot Tres Amigos, Cuartin,
	golet Aurora, Jones,
	faluche Maria Gregoria, Ocando,
	golet Casualidad, Gonsales,
	—— Ulise, Leseur,
18.	—— 25 de Deciembre, Diedenhoven,
	—— Abeona, Huybregts,
	—— Dos Ermanos, Perez,
	boot Josephina, Durant,
19.	brik Po, Miller,
	golet Ursulita, Mas,
20.	bark Emelina, Winkfield,
	boot Estrella, Noguerra,

Gisteren voordenmiddag met de aankomst van een vaartuig van Nieuw York, hebben wy eenige Couranten tot den 26 April ontvangen, behelzende zeer weinige berigten uit Europa en slechts tot den 17 Maart.

Uit een dezer Couranten zien wy met genoegen, dat het verschil tusschen de Vereenigde Staten van Amerika en Frankryk, ten opzigte der betaling van schadevergoeding geheel beslecht is, aangezien het gouvernement door eene tweede hand aanzoek gedaan heeft om assurantie te erlangen op specie uit Europa ten bedrage van een millioen dollars.

Ingevolge de geldmarkt kan specie uit Europa met een voordeel van twee ten honderd in Amerika gevoerd worden.

De berigten van Texas uit Nieuw Yorksche Couranten tot de dagteekening van den 22sten zyn gunstig. In dezelven wordt gemeld dat een detachement van 150 Texassers een korps Mexikaansche troepen ten getalle van 600 man geheel verslagen hebben; en hetgeen zeer zonderling is, hebben de Texassers geen enkel man verloren, terwyl de Mexikanen 250 dooden tellen.

De Texassers hebben ook andere kleine voordeelen op de Mexikanen behaald; en gelyk men ons verhaald heeft, zouden de Texassers, volgens de jongste berigten, de Mexikanen geheel en al verslagen hebben, zoo zelfs dat Generaal Santa Anna met levensgevaar ontkomen en naar Mexiko gevlugt is.

De Heer DAVID S. BURNET van New Jersey, is tot President van Texas gekozen en heeft zynen post met eene aan de omstandigheden toepasselyke proclamatie aanvaard.

De weinige berigten uit Europa homen hierop neder:—

De gemaal van de Koningin van Portugal was te Londen aangekomen.

Het Kasteel van Plymouth was door brand vernield, waardoor de *Town Mayor* en zyne twee dochters het leven verloren hadden.

Er werd door het Britsche gouvernement een diplomatiesch gezant naar Krakau afgevaardigd om berigt intewinnen wegens de bezetting van die stad door Russische, Oostenryksche en Pruissische troepen.

Men zegt dat het Britsche gouvernement aangeboden heeft borg te staan aan Rusland voor de door Turkye verschuldigde schadevergoeding, onder voorwaarde dat de Russische troepen de fortres van Silistria zouden ontruimen.

In de fransche kamer van gedeputeerden is het voorstel voor het in vryheid stellen van Prins POLIGNAC *con sociis* door eene groote meerderheid van stemmen verworpen, op grond dat het van den koning is, van wien de daden van genade moeten voortvloeijen. De barmhartige Koning Lodewyk Philip zal, naar men zegt, welhaast zich over de gevangenen van Ham ontfermen.

Twee schepen de JANE OF HULL en de VIEWFORTH, twee der vermiste walvischvaarders, waren in Engeland aangekomen. Het laatstgemelde vaartuig verloor 14 schepelingen, de een na den ander, na het uitstaan van de folterendste ontberingen. Het eerstgemelde nam het scheepsvolk van het verongelukte schip de MIDDLETON OF ABERDEEN. Kapitein Ross was vertrokken om de nog vermiste schepen te gaan opzoeken.

De Abolutionisten in de Vereenigde Staten van Noord Amerika zyn zoo ver gegaan met het uitbreiden hunner genootschappen en het verspreiden van hunne leerstelsels, dat het de aandacht van het gouvernement tot zich getrokken en den President Jackson bewogen heeft om het nemen van maatregels daartegen aan het kongres voorteslaan. Dat gedeelte der aanspraak van den President betreffende de ondernemingen van de Abolutionisten om door middel van het postwezen gedrukte opruijende leerstellingen te verspreiden ten einde de slaven in opstand te brengen, werd aan een committee overgelegd om te onderzoeken in hoeverre de door den President aan het Congres voorgeslagene maatregels aantenemen zyn.

De Heer Calhoun als voorzitter van dat committee bragt op den 4 April jongstleden een zeer uitgebreid en oordeelkundig verslag uit, waaruit wy wegens deszelfs uitgebreidheid om het in deszelfs geheel in onze Courant te worden geplaatst, slechts de meest belangryke gedeelten van deszelfs inhoud kunnen mededeelen.

Het committee stemt ten volle in met

den President over het karakter en de strekking der geschriften, welke men getracht heeft door den post in het zuiden in omloop te brengen, en deelt met hem in de verontwaardiging, welke hy gevoelt wegens een gedrag zoo vernielend voor den vrede en de eensgezindheid van het land en zoo tegenstrydig met de constitutie en de voorschriften van menschlykheid en godsdienst; hetzelve stemt ook in met hem in de hoop, dat, indien de sterke toon van afkeuring, welke deze onconstitutionele en kwaadwillige aanslagen weggedragen hebben, dezelven niet terug houde, de staten, welke geene slaven hebben, gereed zullen zyn om hunne magt te gebruiken ten einde dezelven tegentegaan; maar terwyl het committee met den President instemt zoo ten opzigte van het kwaad en deszelfs hoogstgevaarlyke gevolgen als ten opzigte de noodzakelykheid om hetzelve te stuiten, zoo kan hetzelve echter met hem niet instemmen ten opzigte des voorgeslagenen maatregels: dat het Congres eene wet zoude maken, waarby op zware straffe het verzenden van oproerverwekkende geschriften per post ten einde de slaven in opstand aantezetten, verboden wordt.

Na het zorgvuldigste en een weloverdachte onderzoek heeft het committee zich gedrongen gevonden het besluit te nemen: dat het Congres de magt niet heeft om eene zoodanige wet te maken; dat het eene schending zoude zyn van een der heiligste voorzieningen der Constitutie en eene verwerping der magt, welke de staten, die slaven in bezit hebben, zich als een wezenlyk iets voor het behoud hunner huishoudelyke instellingen en met dezelven van hunne rust en hunne veiligheid hebben voorbehouden. Het zoude voor het committee zeer grievend geweest zyn, wanneer het verschil van gevoelens ten opzigte het regt van het Congres om eene zoodanige wet te maken den staten, die slaven in hun bezit hebben, van eenig gedeelte der bescherming zoude berooven, welke de door den President voorgeslagen maatregel hun zoude gegeven hebben. Neen, integendeel, hetzelve verkeert in het gevoelen, dat al de door dezen maatregel bedoelde bescherming verleend mag worden, zonder eenig der voorzieningen van de Constitutie te krenken of op de voorbehoudene regten inbreuk te maken.

Na deze inleiding ging het committee over om te betogen, eerstelyk: dat het maken van eene zoodanige wet eene schending van eene uitdrukkelyke bepaling der Constitutie is. Het is bekend, zegt men in het verslag, dat er groot verzet was in het aannemen van de constitutie, en dat de staten dezelve niet wilden bekrachtigen, alvorens dat er nadere bepalingen er in gemaakt werden. Onder de menigvuldige tegenwerpingen om dezelve aantenemen, was er geene zoo hevig als de weglating in dezelve van de noodige bepalingen voor de veiligheid der uitwendige vryheid, welke zyn: de vryheid der drukpers en van het spreken, de regten van geweten, der teregtstellingen door gezworenen en andere van gelyken aard. En wanneer het verspreiden of het in omloop brengen van gedrukte stukken verboden wierd, of zulks niet hetzelfde was als de vryheid van de drukpers te bekorten?

Hierover weidt men zeer breedvoerig uit en toont aan de magt, welke het Congres reeds over het postwezen bezit, door te kunnen verklaren welken weg of welk bevaarbaar water tot eenen post weg mag worden gebruikt. Onder anderen merkt men aan dat een verbod door het gouvernement tegen het in omloop brengen van geschriften door middel van den post, de gemeenschap tusschen het volk en de drukpers geheel en al zoude gestremd worden.

Aan den anderen kant, zegt men, zoude die wet aan het kongres de magt geven om te beoordeelen, welke geschriften als opruijende en tot opstand aanzettende kunnen geacht worden. De vraag is of het Congres zulk een regt bezit? Na onderzoek van deze vraag is het committee van gevoelen: niet alleen dat het Congres zoodanig een regt niet bezit; maar dat het zeer noodlottig voor die staten, die slaven in bezit hebben, zoude zyn aan het Congres zulk een regt toetekennen. Het zoude het zekerste middel zyn om de poorten wyd open te zetten voor den vloed van opruijende geschriften, welke gereed zyn in die staten te storten.

De inwendige rust en veiligheid der staten staan onder de bescherming van die staten zelve met uitsluiting van alle gezag en beheersching van het Congres. Het behoort hun en niet aan het Congres om te bepalen, welke geschriften berekend of welke niet berekend zyn om hunne rust en veiligheid te verstoren; en by gevolg moeten zy alleen in het onderhavige geval kunnen beoordeelen, welke geschriften opruijend of instaat zyn om eenen opstand te weeg brengen ten einde daartegen maatregels te kunnen nemen.

Wanneer men de Constitutie naga zal men ontwaren dat aan het algemeene gouvernement de magt gegeven is om het land te beschermen tegen buitenlandsche aanvallen; maar er wordt volstrekt niets van de magt om de inwendige rust en veiligheid der staten te mogen verdedigen gerept; en bygevolg is deze magt aan de staten zelven voorbehouden, gelyk het was vóór de aanneming der Constitutie.

Na volledig getoond te hebben, dat het aan de staten zelven, die slaven bezitten, en wier instellingen in gevaar zyn, de magt toekomt en niet aan het Congres, om te beoordeelen, welke geschriften opruijend en berekend zyn om de slaven in opstand te brengen, gaat het committee over om te betogen, welke verpligtingen op het algemeene gouvernement en de andere staten, binnen wier regtsgebied hunne instellingen aangerand worden, berusten.

Regten en verpligtingen zyn wederkeerig; het bestaan van een regt bevat altyd in zich het bestaan van eene verpligting; en indien het regt om deszelfs inwendige rust en veiligheid te beschermen aan eenen staat behoort, dan is het algemeene gouvernement gehouden om de door denzelven tot dat einde genomene maatregels te eerbiedigen en mede werkzaam te zyn in de uitvoering van dezelven, voor zoo verre als de aan hetzelve verleende magt zich uitstrekt. Gelyk blykt uit de wet van 28 Feb. 1803, getiteld "Wet ter voorkoming van invoer van zekere personen in zekere staten," waar by de wetten van die staten dien invoer verboden is; en zoo werden schippers van schepen of vaartuigen onder zware straffe verboden "om eenig neger, mulat of persoon van couleur, zynde geen inboorling of ingezeten of ter rolle staande matroos van de Vereenigde Staten, of zeelieden inboorlingen van landen buiten de Kaap de Goede Hoop, in eenige haven of plaats, welke gelegen zyn in eenigen staat, alwaar by wetten verboden is of zal verboden zyn de toelating of invoer van zoodanig neger, mulat of persoon van couleur, intevoeren of aantebrengen."

Even zoo is het gelegen met de quarantaine wet in dato 25 Feb. 1799, waarin het algemeene gouvernement overeenstemmende voorzieningen gemaakt heeft.

Beschouwende dan dat deze grondbeginselen zoo door rede als voorbeelden bevestigd worden, zoo heeft het committee eene wet ontworpen en den Senaat voorgesteld, waarby eenig gedeputeerde postmeester in eenigen staat, regtsgebied of district, op zware straffe en afzetting van post verboden wordt, om met voorweten eenigen brief, pak, blaauwboekje, papier of schilderachtige voorstellingen gerigt aan eenig kantoor, of persoon, in eenen staat, regtsgebied of district, alwaar by de wetten het in omloop brengen van dezelven is verboden, te ontvangen en in den post te zetten; en tevens op gelyke straffe verbiedende eenig gedeputeerden Postmeester in gemelden staat, regtsgebied of district, om met voorweten zoodanig verbodene papieren overteleveren dan aan zoodanige personen, die by de civile authoriteit van gemelden staat, regtsgebied of district, bevoegd gemaakt zyn om dezelve te ontvangen.

Hierop onderzoekt het committee den pligt der staten, uit wier limieten en jurisdictien de inwendige rust en veiligheid der staten, die slaven in bezit hebben, bedreigd worden.

Ten einde den aard en de uitgestrektheid van hunnen pligt vollediger te besoffen, is het noodig eenige weinige aanmerkingen te maken over de betrekkingen, welke bestaan tusschen de staten van de bondgenootschappelyke Unie, met de regten en verpligtingen, welke onderling uit die betrekkingen vloeijen.

Wy moeten van hier af het verslag van het committee letterlyk volgen, als zynde het meest belangryke gedeelte van deszelfs inhoud.

"Het is reeds aangemerkt geworden, dat de staten, welke onze bondgenootschappelyke Unie uitmaken, souvereine en onafhankelyke maatschappyen zyn, vereenigd door een constitutioneel verbond. Onder derzelver leden is het volken regt in deszelfs vollen vigeur en verpligting, behalve daarin waar het verbond hetzelve gewyzigd of veranderd heeft; en bygevolg bezitten de staten met die uitzondering al de regten en zyn onderworpen aan al de pligten, welke afzonderlyke en onderscheidenlyke maatschappyen bezitten of waaraan zy onderworpen zyn. Onder deze is begrepen de verpligting, onder dewelke de staten liggen om voortekomen dat hunne burgers de rust en veiligheid van andere staten niet verstoren, en ingeval van stoornis, het regt van deze om van de anderen te vorderen het nemen van zoodanige maatregels, welke berekend zyn om eene herhaling voortekomen, en by weigering en verzuim van dien om zelven zoodanige maatregels te nemen, welke de bescherming mogt vereisschen. Dit regt is in volle kracht onder de staten van deze Unie, met zoodanige beperkingen echter als uitdrukkelyk door de Constitutie zyn voorgeschreven geworden. Binnen deze beperkingen hebben de staten, welke slaven in bezit hebben, het volste regt om van de staten, binnen wier limieten en jurisdictien hunne rust aangerand worden, te vorderen: dat dezelve de noodige maatregels nemen ter voorkoming van zoodanige storenis, en by weigering of verzuim van dien, om tot zoodanige maatregels de toevlugt te nemen ten einde zich zelven te beschermen als of zy afzonderlyke en onafhankelyke staten waren.

"Deze staten aan den anderen kant staan niet alleen onder de verpligtingen, onder dewelke onafhankelyke maatschappyen zouden staan ter neming van zoodanige maatregels, maar staan tevens onder de verpligting, welke de Constitutie er by voegt; hetgeen die verpligting heiliger maakt door de daadzaak, dat terwyl de Unie restrictien op het regt der staten, die slaven in bezit hebben, legt om zich zelven te verdedigen, dezelve het middel aan de hand geeft, waardoor hunne rust en veiligheid kunnen aangerand worden. Het is niet het voornemen van het committee om deze restrictien noch om de middelen te onderzoeken, welke by de Constitutie aan de staten, die slaven hebben, overgelaten worden om zich er mede te verdedigen.— Het tydstip is nog niet verschenen en hetzelve hoopt, dat het nimmer zal verschynen, wanneer het noodzakelyk zal zyn die questien optelossen; maar verschynen moet het, ten zy de staten, welkers pligt het is om het gevaar voortekomen, in tyds deszelfs grootheid en de verpligtingen onder dewelke zy staan, zal inzien, om spoedige en krachtdadige maatregels te nemen, ten einde deszelfs voortgang te stuiten.

"Dat de volle kracht van deze verpligting door beide partyen moge verstaan worden, stelt het committee voor om ten besluite kortelyks te gewagen over de handelingen van de abolutionisten, met oogmerk om de gevaarlyke gevolgen aantetoonen welke dezelven zouden hebben, indien dezelven niet by tyds gestuit worden.

"Hun verklaard oogmerk is de emancipatie van slaven in de zuiderlyke staten, welke zy zich voorstellen te bereiken door middel van de genootschappen, welke door al de staten, die slaven hebben, verspreid zyn; en door middel van eene magtige drukpers, welke hoofdzakelyk daargesteld is om in de andere staten haat en afgryzen te verwekken tegen de instellingen en burgers van de staten met slaven, door adressen, voorlezingen en schilderachtige voorstellingen, overvloeijende van valsche en vergrootte berigten.

"Indien de grootheid van het kwaad eenigzins de maatstaf aan de hand geeft waardoor men de misdadigheid van een oogmerk kan beoordeelen, dan zyn voorzeker weinige met het tegenwoordige te vergelyken, het zy men ook het doel of de middelen om hetzelve te bereiken in aanmerking neme. De blindheid van den dweepzuchtige is een spreekwoord geworden. Met meer yver dan verstand, vergist hy zich in de natuur van het voorwerp waarnaar hy streeft, en snelt voorwaarts met hevigheid naar hetzelve toe, zonder de middelen in aanmerking te nemen. Nooit was deszelfs karakter volkomener aan den dag gelegd dan in het tegenwoordige geval. Uitgaande van het afgetrokkene grondbeginsel, dat slaverny een kwaad is, komen de dweepzuchtige y-

veraars ten eerste tot het besluit, dat het hun pligt is om dezelve te vernietigen, ongeacht de rampen, welke het na zich moge slepen. Nooit was er een besluit meer valsch of gevaarlyker dan dat. Wanneer hun stelsel aangenomen wordt, dan zyn er tallooze dingen, welke, afgetrokken beschouwd, kwaad zyn,maar welke echter eene groote dwaasheid zoude zyn, om dezelven te vernietigen.

"Hy die de slaverny in die staten alleenlyk onder de betrekking van meester en slaaf, zoo gewigtig die betrekking ook moge zyn, beschouwt, of als eene questie van eigendom aan de staten, die slaven hebben, heeft een zeer onvolkomen begrip dier instelling en der onmogelykheid om dezelve te vernietigen zonder rampen te veroorzaken, die zonder voorbeeld zyn in de wereldsche geschiedenis. Om derzelver aard en gewigtigheid ten volle te beseffen, is het noodig, dat men in het oog houdt, dat de slaverny, gelyk zy bestaat in de zuidelyke staten en de andere staten, die slaven in bezit hebben, niet alleen de betrekking tusschen meester en slaaf in zich begrypt, maar ook de maatschappelyke en staatkundige betrekkingen van twee rassen, die byna gelyk in getal zyn, uit verschillende gedeelten der wereld gekomen en in elke byzonderheid, welke het eene menschen ras van het andere onderscheidt, de meest tegenovergesteld zyn. Emancipatie zoude deze betrekkingen verbreken, zoude den meesters hun eigendom berooven en de maatschappelyke en staatkundige betrekkingen, welke tusschen de twee rassen sedert de vroegste nederzetting in de zuidelyke staten, omkeeren.

"Het is het voornemen van het committee niet om te verwylen over de geldelyke belangen van dit gewigtige onderwerp.— Het ontzettende bedrag van eigendommen ter waarde ten minste van 950,000,000 dollars, welke er op het spel is ; de verarming en vernedering van een groot gedeelte der Unie ; en de doodelyke slag, welke daardoor gegeven wordt aan de voortbrengselen van den landbouw, waarvan de handel, zeevaart, manufakturen en de inkomsten van het land afhangen, zyn van zeer groot aanbelang ; doch hoe groot deze onheilen ook mogen zyn, zy zyn echter niet te vergelyken met de omkeering der bestaande betrekking tusschen de twee rassen, waarby het committee deszelfs aanmerkingen zal bepalen.

"Onder deze betrekking hebben de twee rassen langen tyd in vrede en voorspoed met elkander geleefd ; en wanneer die betrekking niet gestoord worde, zullen zy lang nog op dien voet blyven leven. Terwyl het Europesche ras met rasse schreden in rykdom en getal toegenomen is, en terzelver tyd eene gelykheid, ten minste zedelyk en verstandelyk, onderhouden heeft met hunne broeders van de staten, welke geene slaven hebben, heeft het Afrikaansche ras zich met dezelfde snelheid vermenigvuldigd en groote vorderingen gemaakt in physieke en intellektuele vermogens by het genot van vele geriefelykheden, welke de arbeidende klasse in weinige landen kunnen genieten en stellig veel meer dan die, welke het vrye volk van hetzelfde ras in de staten, welke geene slaven hebben, geniet. Men mag veilig beweren, dat er in de geschiedenis geen voorbeeld bestaat, waarin een wild volk, zoodanig als hunne voorvaders waren, toen zy in dit land gebragt werden, ooit in hetzelfde tydstip zoo spoedig in getal en beschaving toegenomen is.

"Deze bestaande betrekkingen te vernietigen is eveneens als dezen voorspoed te vernielen en de twee rassen in eenen stryd te wikkelen, welke in de verdryving of uitroeijing van het eene of het andere ras moet eindigen. Geen anderen toestand kan in derzelver plaats gesteld worden, welke met hunne rust en veiligheid bestaanbaar is. Zoo sterk is de lyn tusschen de twee rassen getrokken, en ten gevolge hiervan zoo versterkt door de kracht van gewoonte en opvoeding, dat het onmogelyk is voor hen te zamen in dezelfde maatschappy, waar hun getal byna gelyk is als in de staten, die slaven hebben, onder eenige andere betrekking dan die, welke thans bestaat, te bestaan. Maatschappelyke en staatkundige gelykheid tusschen hen is onmogelyk. Er is geene magt in de wereld om die zwarigheid uit den weg te ruimen. De daartegen zich verzettende oorzaken liggen te diep in de grondbeginselen van onze natuur om overkomen te worden : want zonder zoodanige gelykheid zoude het veranderen van den tegenwoordigen toestand der Afrikanen, indien zulks mogelyk ware, slechts eene verandering zyn van den vorm der slaverny. Het zoude hen slaven van de maatschappy maken, instede van slaven van individuen te zyn, en zulks met mindere verantwoordelykheid en mindere belangstelling in hunne welvaart aan den kant van de maatschappy, dan die, welke hunne tegenwoordige meesters voor hen hebben, terwyl het de veiligheid en onafhankelykheid van het europesche ras zoude vernietigen, wanneer het afrikaansche ras mag worden toegelaten in deszelfs veranderden toestand binnen de limieten van die staten te blyven. Zy zouden naar de andere staten om bystand en bescherming uitzien, zy zouden werkelyk hunne bondgenooten en afhangelingen worden, en zouden daardoor in handen van die staten het sterkste werktuig geven om den invloed en beheersching van het lot der overige staten in de Unie te vernietigen.

"Het is tegen deze betrekking tusschen de twee rassen, dat de blinde en misdadige yver van de abolutionisten gerigt is, tegen eene betrekking, welke thans meer dan 6,500,000 menschelyke wezens in volkomene zekerheid onderhoudt, en welke niet vernietigd kan worden zonder den vrede en voorspoed van byna de helfte der staten van de Unie te vernietigen en de gansche bevolking in eenen doodelyken stryd te wikkelen, welke in de verbanning of uitroeijing van die genen, die het voorwerp zyn van de misleide en valsche menschlievendheid der genen, die beweren hunne vrienden te zyn.

"Hy moet waarlyk blind zyn, die niet bemerkt, dat de omkeering van eene betrekking, welke opgevolgd moet worden van zoodanige rampspoedige gevolgen, alleenlyk door eene beroering kan bewerkstelligd worden, welke het land noodwendiglyk moet verwoesten, de banden der Unie verscheuren en de instellingen van het land in eene zee van bloed dompelen.— Het is dolheid om te veronderstellen, dat de staten met slaven zich vreedzaam aan die opoffering zullen onderwerpen. Iedere overdenking, elk belang,pligt, menschlievendheid, vaderlandsliefde, het gevoel van ongelyk te lyden, haat wegens onderdrukking en verraderlyke en trouwlooze bondgenooten en eindelyk wanhoop zouden hen tot den stoutsten en wanhopendsten wederstand ter verdediging van eigendom, huisgezin, land vryheid en bestaan dwingen.

"Zoo slecht en wreed als het doel ook zy, zoo is hetzelve echter ten volle gelyk gesteld met de misdadigheid der middelen, waardoor men hetzelve wil bereiken. Deze bestaan, gelyk men reeds aangemerkt heeft in georganiseerde genootschappen en eene magtige drukpers, daarheen hoofdzakelyk gerigt is om de bitterste vyandscdap en haat te verwekken onder de staten, die geene slaven hebben, tegen de burgers en instellingen der staten met slaven. Het is gemakkelyk te beseffen, tot welke heillooze uitkomsten die middelen berekend zyn. Kortelyks aanhalende de meer klaarblykelyke uitwerkingen, welke derzelver strekking op den toestand der slaven zelven moeten hebben, namelyk het ontstaan van opstand en oorlog tegen de slaven, met al derzelver verschrikkelykheden, en de noodzakelykheid deswegens om tot de strengste tucht onder de slaven overtegaan, blyft er nog over van een ander onberekenbaar onheil voor het land te gewagen.

"De onvermydelyke strekking der middelen, welke de abolutionisten aangewend hebben om hun doel te bereiken, moet ongetwyfeld, indien men er in volhardt, daarheen leiden tot eene volkomene scheuring tusschen twee groote afdeelingen van het land.

"De onophoudelyke werking van honderde genootschappen en eene uitgestrekte drukpers, welke dagelyks duizende listige en aanhitsende schriften in omloop brengen, moeten met er tyd eenen diepen indruk maken by die afdeeling van de Unie, waar zy vryelyk circuleren, en waartoe zy hoofdzakelyk bestemd zyn. De verstandigen en nadenkenden mogen dezelven in verachting houden, maar de onervarene jeugd, de onkundige, de gedachtelooze zullen het vergif inzwelgen. In verloop van tyd, wanneer het getal proselyten genoegzaam vermenigvuldigd is, zullen de listige en losbandige, die steeds op de loer zyn om eenige middelen hoe ook genaamd aan de hand te nemen, hoe slecht en gevaarlyk die ook zyn, zich met de dwepers vereenigen en hunne handelingen den grondslag van eene magtige staatkundige party maken, welke bevordering zal zoeken door zoo wyd en zyd mogelyk haat tegen de staten, die slaven hebben, te verspreiden.— En daar haat haat en vyandschap vyandschap teelt, zoude deze hartstogt onderling aangekweekt worden, tot dat elk spoor van verknochtheid tusschen de twee afdeelingen zal ophouden te bestaan, als wanneer de Unie en de Constitutie, de uitvloeisels van onderlinge liefde en vertrouwen, voor altyd zullen vergaan.

"Dit is het gevaar waaraan de handelingen van de abolutionisten het land blootstellen. Indien de kracht der verpligting evenredig is aan de grootheid van het gevaar, (en sterker toch kan het niet opgelegd worden) dan berust het op de staten, binnen welker limieten het gevaar ontspruit, om deszelfs voortgang te stuiten. Dit is een pligt, welken zy niet alleen aan de staten, welker instellingen aangerand worden, maar aan de Unie en de Constitutie, gelyk is aangetoond geworden, en ook aan zich zelven,verschuldigd zyn. Het gematigde en bedachtzame gedeelte van de burgers in de staten zonder slaven, die veel belang hebben in de bestaande instellingen van het land, zullen weinig overleg hebben, om niet te voorzien, dat de de aanslagen, welke thans gemaakt worden tegen de instellingen van de zuiderlyke slaven, gemakkelyk kunnen gerigt worden tegen de genen, die hun eigendom en zekerheid voorstaan.— Eene zeer geringe wyziging der argumenten, welke tegen de instellingen, die het eigendom en de veiligheid van het zuiden in stand houden, gebezigd worden, zoude dezelven gelykelyk van toepassing kunnen maken tegen de instellingen van het noorden, het bankstelsel er onder begrepen, waarin een zoo groot bedrag van deszelfs eigendom en kapitaal gevestigd is.

"Het zoude goed zyn voor de genen, die er by belang hebben,te bedenken,of er thans bestaat, en of er ooit eene ryke beschaafde maatschappy bestaan heeft, waarin een gedeelte van den arbeid van het andere gedeelte niet leeft ; en of de vorm,waarin de slaverny in het zuiden bestaat, iets meer is dan eene wyziging van dezen algemeenen toestand ; en eindelyk, of eenig ander vorm, onder al de omstandigheden van het geval,meer verdedigbaar is, of op sterkeren grond van noodzakelykheid staat, dan deze. Het is tyd om deze questien onder de oogen te zien. Dat de genen,die belang er by hebben bedenken, dat arbeiden de eenige bron is van rykdom, en hoe klein het gedeelte is in alle oude en beschaafde landen, zelfs in het best geregeerde, hetwelk aan degenen toegekend wordt, door wiens arbeid rykdom voortgebragt wordt. Laat hen ook bedenken, hoe weinig de arbeiders in alle landen te zeggen hebben over de verdeeling van den rykdom—zoo weinig, met weinige uitzondering, als de Afrikanen in de zuidelyke staten te zeggen hebben over de verdeeling der voortbrengselen van hunnen arbeid. Ook is het niet minder verdrukkend, dat in het eene geval de verdeeling geschiedt door de strenge en magtige wil van het gouvernement, en in het andere door de zwakke en zachte wil eens meesters. Zoo het eene een kwaad is, dan is het andere ook. Het eenige onderscheid bestaat in het bedrag en de wyze van de afvordering en verdeeling en het middel waardoor het bewerkstelligd wordt."

Aldus gevoelen en oordeelen de Republiekeinen en vryheidlievende mannen in de Vereenigde Staten van Amerika. Dat men dan, al deze door hen geuitte gegronde redenen in aanmerking nemende, zich voortaan onthoude de Amerikanen te beschuldigen : dat terwyl zy vry willen zyn, zy hunne natuur en ook landgenooten de vryheid misgunnen.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.